

LONDĀ•N KDYSI DĀ•VNO - A NEDĀ•VNO ...

StÅ™eda, 19 leden 2022

Tak

jako ve starÃ© Anglie â€“ zpÅ›-velkou pÅ›novÅ© VodÅ`anskÃ½ a Skoumal. Drala se mi ta pÅ›-seÅ` na mysl, kdyÅ¾ jsem srovnÃ¡val svou prvnÃ© nÅ¡vÅ¡tÄvu LondÃ½na (v roce 1965, tedy pÅ™ed neuvÅ`Å™itelnÃ½mi 57 lety!) s dojmy souÃ•asnÃ½mi. Skoro nic nenÃ- jako ve starÃ© Anglie! TenkrÃ¡t se po ulicÃ•ch spoÅ™Ã¡danÃ» a vÅ¡Ã¾nÃ½m krokem pohybovali uhlazenÃ· pÅ›novÅ© v Å•ernÃ½ch oblecÃ•ch, s buÅ™inkami na hlavÃ¡ch a deÅ¡tnÃ-ky v rukou, pravÅ© to obrazy anglickÃ© spolehlivosti a solidnosti.

FrkÃ©r

vÅ¡elikÃ½ levou stranou se pÅ›-til, na ulicÃ•ch byly semafory pro chodce s typickÃ½mi velikÃ½mi knoflÃ-ky, kterÃ©, kdyÅ¾ jste stiskli, okamÅ¾itÄ› zastavily pojÃ-zdnou dopravu, chodec vykroÄ•il a auta ukÃ¡znaÅ› stÃ¡la neÅ¾ pÅ™ejde, a objevÃ- se jim zase zelenÃ¡. Chodci pak zase ukÃ¡znaÅ›, vidouce, Å¾e tu a tam jeÅ¡tÄ› nÅ› kdo jede, kdo by tÅ™eba chtÄ›l taky pÅ™ejÄ-t, poÅ•kali, aÅ¾ jich bude vÅ- a zmÃ¡Ä•kli najednou. Udivovalo mÄ› to; v Praze by se na auta buÅ• vÅ•bec nedostalo, nebo by vyrÃ¡Å¾ela na neustÃ¡lou Å•ervenou.

A

mnoho jinÃ½ch projevÅ` ostrovnÃ- ukÃ¡znaÅ›nosti. ÅŒlovÃ•ka mimoostrovnÃ-ho, neÅ™ku-li jinÃ©ho etnika, jste potkali zcela vÅ¾imeÅ•nÄ› a pÅ•sobil jako exÅ¾um. Kampak na staletÃ-mi vytÅ™Ã-benÃ½ Å™Ãjd! StÅ™Ã-brnÃ© nÅ¾bl ticho linulo se vÅ¾ude kol. TrÃ¡vnÃ-k vÅ¾ude, ale zejmÃ©na v Hyde Parku, pÅ™ipomÃ-nal hustÃ½ plyÅ› toho nejdraÅ¾Å¾Ã-ho medvÃ-dka a Å•lovÃ-ku se vynoÅ™ila naÅ¾e lidovÃ¡ jazykÅ•. Nikde poskrnky, kdyÅ¾ jste si lehli, bylo to opravdu potÅ•ÅjenÃ- a na kÅ•Å¾i dojem jako peÅ™ tak dnes. ÅŒlovÃ•ka formÃ¡lnÄ› odÅ›nÄ©ho spatÅ™Ã-te spÅ•-Å¡ vÅ¾imeÅ•nÄ›, na ulicÃ•ch je nepÅ™etrÅ¾itÄ› zmÄ›Å¥ lidÃ• vÅ¾ech barev tvÅ¡iÅ™e i odÅ›nÄ›, vyluzujÃ-cÃ•ch rÅ•znÃ© zvuky, hluky, vÅ½kakÅ™íky. Do toho hraje dusavÃ¡ hudba z obchodÅ-, Å•eptavÃ•, tÅ™askavÃ¡ hudba ze sluchÃ•tek teenagerÅ- a rozliÅ•nÃ© vÅ½kakÅ™íky v nejrÅ•znÃ-jÅ¡iÅ•ch jazycÃ•ch, nabÅ½vajÃ-cÃ- na sÅ•le s Å•bytkem dennÃ-ho svÅ›tla. NechybÃ- ani vÅ¾udypÅ™Ã-tomnÃ- bezdomovci rozÅ¡iÅ™ujÃ-cÃ- paletu hlukÅ-, barev i pachÅ- mÄ›rou dÅ™Ã-v nevÃ-danou. TrÃ¡vnÃ-k v Hyde Parku je spÅ•-Å•e okousanÃ½ a mÃ-sty vydÅ™enÃ½, neÅ¾ peÅ•livÃ• udrÅ¾ovanÃ½. Chodci pÅ™echÃ•zejÃ- kdykoliv, Å•ervenÃ¡ neÅ•ervenÃ¡, a auta se mezi nimi prodÃ-rajÃ-. Pokud se neÅ™tÃ-tÃ- jako Å¡iÅ•lenÃ¡.

StÅ™Ã-brnÃ©

nÅ¾bl ticho nebylo ani v naÅ¾em hotÃ½ku. Z jednÃ© strany nÅ¡draÅ¾iÅ- s pÅ™Ã-sluÅ¡nou kulisou hospod, povaleÅ•- , opilcÃ- a jinÃ½ch libÅ¾ich zdrojÅ- zvukÅ- noci, ze strany druhÃ© dvorek, vyhlÃ•Å¾ejÃ-cÃ- pustÃ», ale oÅ¾ivenÃ½ Å•etnÃ½mi vÅ¾dechy klimatizacÃ-, huÅ•-cÃ•ch jako pilÃ•Å¾ky, takÅ¾e celkovÃ½ dojem byl, jako byste prodlÃ©vali v nÅ›jakÃ© velmi vytÅ•-Å¾enÃ© elektrÃ•jnÃ•, Å•strojÃ-rnÃ•. NÅ¡iÅ¡ hotÃ½lek sice ke Å¡kodlivÃ©mu hluku klimatizacÃ- nepÅ™ispÃ-val, ale to prostÃ• proto, Å¾e ji nemÄ›l. CoÅ¾e sice moÅ¾nÃ¡ bylo ekologickÃ©, ale jen stÅ•Å¾Ã- vydrÅ¾itelnÃ©. ByloÅ¥ tou dobou v LondÃ½nÃ• horko a typicky ostrovnÃ- vlhko, skoro absolutnÃ-.

Potil jsem se bez ustÃ¡nÃ- a jeÅ¡tÄ› horÅ¡iÅ- to bylo po pÅ™Ã-chodu do hotelovÃ©ho pokoje: dÅ™ byl rozpÅ¡iÅ•lenÃ½, vzduch se nehnul, otevÅ™enÃ¡ okna nepomohla k ochlazenÃ-, zato hojnÃ• vpouÅ¡tÄ›la hluk ze zmÄ›- nÅ›nÃ½ch ventilaÅ•nÃ•ch agregÅ¡tÅ- okolnÃ•ch domÅ-, kterÃ½ malÅ¡i mÃ-stnÃ• stka dutÃ• nÅ¡obila. ChtÄ›li jste pÅ™eci trochu ticha, bylo nutno okna zavÅ™Ã-t a tu se ta malinkÃ¡ mÃ-stnÃ• stka Å•ile zadÃ½chala, a, jak pravÃ-vali pÅ›novÃ© V+W, nastalo dusno, parno a vehementno. PrvnÃ-

den jsem naivnÃ• doufal, Å¾e kovovÃ½ panel na stÅ•nÃ• slouÅ¾iÅ- k vÅ•trÃ•jnÃ-, pÅ™Ã-padnÃ• ochlazenÃ-, jak bÅ½vÅ¡i vÅ¡i v teplÃ½ch krajÃ•ch zvykem. Nikoliv. Bylo to velmi Å°Å•innÃ© topenÃ-, kterÃ© se okamÅ¾itÄ› zaÅ•alo vypalovat, a tak kromÄ› vedra vznikl jeÅ¡tÄ› znÃ¡mÃ½ dusivÃ½ smrad, kterÃ½ neÅ•ilo vyuÅ•trat. ZdravotnÃ- prochÃ•zky byly nezbytnÃ©, soubor zmÄ›- nÅ›nÃ½ch vlivÅ- nedal spoÅ•inouti. Bylo nutno se vyprochÃ•zet do bezvÅ•domÃ-. CoÅ¾e mi neÅ•inilo potÅ•-Å¾e, po pÅ•ti hodinÃ•ch chÅ•ze jsem uÅ¾nic dalÅ¡iÅ•ho nepotÅ™eboval. Ale ta kalnÃ¡ rÅ¡ina chodcovaâ€! HotÃ½lek evidentnÃ• pamatoval lepÅ¡iÅ- Å•asy, kdy byl zÅ™ejmÃ• urÅ•en jako prvnÃ- pomoc pro cestujÃ-cÃ-, potÅ™ebujÃ-cÃ- si mezi jednotlivÃ½mi vlakovÃ½mi spoji tak jednu noc odpoÅ•inout. Klapot koÅ•skÃ½ch kopyt mohl v tÅ© soutÅ•sce mezi nÅ-m a

nājdražā-m pā-sobit romanticky. A ovā-vājnā- pājtrosā-mi pācrys tolík hluku
nenadālalo. Zbyly

mu ty malā mā-stnāstky, nākterā z nich jeājtā zmenājenā o vestavānā
pātmā-služenstvā-, kterā ovājem takā celkovā½ dojem neruājilo pātmehnanou
novotou. Kdovā-, k āremu tenkrāt slouā¾ilyā Tapety obstarovā¾nā-, opakovanā
flikovanā o natā-ranā barvou pouātnā-ho pāsku, jeājtā umocāujā-cā- dojem
Sahary. Do pokojā-āku se veāila akorāt postel, pātmimknutā k pālskātmā-ni a
jinak nic. Jedna ā¾idle. V koutā drā¾ājk s televizorem, produkujā-cā-m

ā¾lutomodrā½ obraz na tātmēch kanājlech. O ten jsem se nākolikrāt prājtíl. A
pak na zdi pātmidālanā½ tājcek, drā¾ā-cā- nezbytnou konvici na āaj, ātyātmē
pātmihrādeāky s komplimentārnā-m āajem, kājvou, cukrem a āéžzesvātlovaāem nāipojā-āeœ, a jeden malā½ hrneāel
Vā-c se neveājlo. Pātmē

pitā- si ālovāk musel drā¾et ājlek v ruce, nebo ho opatrň vybalancovat
na posteli, klasicky anglicky mākkā. Kdyā¾ jsem hrneāek uchopil poprvā,
byl pātmilepen k podājílk hornā-m obvodem.

Akorāt
zājchodokoupelna nebyla tak āoplň oājuntālāj, i kdyā¾ dātmevānā o lajsny kolem
vany vlnkem a stājātmā-m drobet odstājivaly a byly ponākud tmavā lemovājny.
Tento veākerā½ luxus za 68 liber na noc ā“ tedy bratu za tātmē tisā-ce
āeskā. Zase se mi vybavilo, co jsem ā-ā-tājval o chudā½ch emigrantech za
vājlyk a co jsem nikdy nepochopil: nejlevnājā-ā- bylo ubytovājnā-
v hotā½lcā-ch, kdyā¾ na byt nemāli. Tātmēba

byla za Remarqueua chudoba emigrantā-nāco jinācho, neā¾ bohatstvā-
intelektuāla z evropskāho vā½chodu v jeho nejproduktivnājā-ā-m vāku. Poākat:
ale v naājem postsocialistickām grā¾nderskām kapitalismu platā-, ā¾e
znaāka teprve āinā-zboā¾ā- kā½ā¾enā½m (a taky patātmīa-ā- drahā½m!) A nājāj
hotā½lek se jmenoval Royal Adelphi Hotel! Jmāno vzneājenost sama;
neā¾ jsem ho vidāl, māl jsem trochu strach, zda to nebude pro naāji
ministerskou kasu pātmā-liājnā½ luxus, abych nebyl naātmā-en z rozhaazovaānosti
za stājtnā-penāz. Interiār mne uklidnil. Zātmējmā tam krājlovā odklādali
svāc podkonā-. Māli to blāzko na vlak, kdyby je krājl vyhodil. Dnes

je veākerā½ provoz na londā½nskā½ch ulicā-ch znaānā hustā½. Chodci do sebe
narājā¾ejā-, pevninājātā-s ostrovnā-mi, jak ti jsou zvyklā- chodit vpravo a
oni vlevo. V odpolednā- āipiāce o to vā-c. Autobusy se plouā¾ā- stātmēdem
māsta sotva krokem, jāt pājky je āasto rychlejājā-. Auta vypilāujā- zbytek
prostoru mezi nimi. A rikājovā, dātmā-ve v Londā½nā nevā-danā½ zjev, prohājnājā-
se ulicemi s turisty. Āidiāi autobusā-, vesmās z nejtemenājā- Afriky,
prodavaāky s blāz-kāho Orientu, stājnkātmē pak pāvodu smā-ājenācho a velmi
nejistācho. Akorāt ti rikājovā byli vesmās mladā- bā-lā-. Ā½e by nājakā½ novā½
druh fit-necentra pro vylepājenā- exteriāru?

Zato

v nedāli! Ponākud jsem za ta lāta pozapomnāl, ā¾e anglickāj nedāle je
totājnā- nicnedālājnā-. Māl jsem toho uā¾āt jen rājno, ale āoplň mi to
staātlo. Odātāl jsem totiā¾ v nedāli rājno a pravili mi, na māj dotaz
hned po pātmā-letu na Heathrow, ā¾e mājm bā½t na letiāti v nedāli nejdātmā-v
v 6.30 a nejpozdāji, ale opravdu nejpozdāji v 8, kdyā¾ mi to
odlātāj v 8.50. A ā¾e mājm pamatovat, ā¾e cesta ze stātmēdu māsta trvāj skoro
celou hodinu. A aāy si nemyslā-m, taxā-k ā¾e bā½vāj v londā½nskām provozu jeājtā
pomalejājā- a nadto mnohem draā¾ājā-, tak aāy si pātmivstanu.

I
pātmivstal jsem si. Vstājval jsem v nedāli na tamnā- podmānky nekātmesāyansky
brzo, v pālājestā. Hotel byl jeājtā v hlubokām spājnu a snā-danā māla
vypuknout ā¾ za dvā hodiny. Naājtāstā- jsem prozā-ravā zaplatil uā¾ vāera
veāer. Pro jistotu jsem se jeājtā v recepci vyptal na cestu. Orientovanā
vypadajā-cā- muā¾ mi hbitā- vysvātlil to, co, mi ātmekli na letiāti. Na mou
doplāujā-cā- otājzku, jakācā¾e jsou tak mezi spoji metra intervaly, abych
nezmeākal, odpovādāl mi, ā¾e tam jezdā- jeden vlak za druhā½m. Tak honem o hladu rychle posbārat svā½ch pātājves
a tiāje vypadnout. Ulice

liduprājzdnā, ojedinālā½ mladā-k poklādajā-cā- balā-k novin pātmēd obchādky a
stājnky, jinak nikdo. Odnākud nākam projel prājzdnā½ autobus. Vyrasil jsem
k nejbliā¾ājā- stanici metra, po svahu k Temā¾i, abych se taājkou
obtā¾kanou spisy a novinami nezchvātil hned na zaājtāku dne. Pozor! Pātmēd
vchodem do metra zataā¾enāj roleta. Pamātliv toho, ā¾e uā¾ dātmā-ve jsem
cestou āetl, ā¾e veāer bā½vajā- nākterā vchody do metra zamykājny, ājel
jsem, tentokrāt do kopce, ke stanici dalājā-. Stejnā dvā linky metra o

tomto vĂ-kendu nejezdily, pro nutnĂ© Ā°pravy Ā•ehosi.

I
 druhĂj stanice pustĂj a zavĂ™enĂj. OdnĂ›kud zevnitĂ™ se pĂ™iĂjournal uklĂ-zivĂ½ Ā•ernoch. Na mĂ›j dotaz, co se dĂ›je, udívenĂ› odpovĂ›dĂ›l: VĂ¾dyĂ› je pĂ™ece moc
 brzo, metro zaĂ•Ă-nĂj jezdĂ- nĂ›jakĂ½ expres z letiĂjĂ› kamsi do Paddingtonu, ale
 zdaleka nevĂ-m, jestli za tĂ›chto okolnostĂ- taky v nedĂ›li rĂ›no, a taky
 netuĂjĂ-m, jak se tam dostat, kdyĂ½ metro je doĂ•ista bez Ā¾ivota. Ptal jsem
 se Ā™idiĂ•e jednoho nĂ›jhle zastavivĂjĂ-ho autobusu, jak Ā¾e na Heathrow.
 Hluboce se zamyslel a po chvĂ›li odpovĂ›dĂ›l, Ā¾e to musĂ-m nĂ›jakĂ½m jinĂ½m
 autobusem. KterĂ½m, to vĂ›jak nevĂ›dĂ›l. Na jĂ›-ždnĂ-ch Ā™iĂdech nic pozitivnĂ-ho. ĀŒas
 ubĂ-hal, napĂ›tĂ- stoupalo. Nikde Ā¾ivĂjĂ•ka, kterĂ½ by vypadal, Ā¾e vĂ.-
 LondĂ½nskĂj nedĂ›le, poctivĂ- lidĂ© majĂ- spĂ›jt. VĂ›ci se mi zaĂ•aly jevit Ā•ernĂ>.
 To vĂ›je se pĂ™itom odehrĂ›valo pĂ™ed rovnĂ› Ā¾ liduprĂjzdnĂ½m nĂ›draĂ¾Ă-m. Horror
 hnedle jako Bergmannovy LesnĂ- jahody. UĂ¾en ten koĂ•Ăjr co se mu ulomĂ-
 kolo, muĂ¾e, co se rozteĂ•e do kanĂjlu a hodiny bez ruĂ•iĂ•ek. Hodiny vĂ›jak ruĂ•iĂ•ky mĂ›ly a neĂ°prosnĂ- jimi posouvaly.
 jsem pustĂ© nĂ›draĂ¾Ă- a v koutku uvidĂ›l jedinĂ½ taxĂ-k. Vyrazil jsem k nĂ›mu
 u doufĂjnĂ-, Ā¾e za volantem nebude sedĂ›t nĂ›jakĂ½ duch, kterĂ½ se pĂ™iĂ-ĂjernĂ-
 zachechtĂj, kdyĂ¾ mu Ā™eknu, kam potĂ™ebuju. Nebyl. Byl tam naopak pĂ™iĂ-jemnĂ½ mladĂjĂ- muĂ¾e, kterĂ½ taky nevĂ-
 na letiĂjĂ› jinak dostat, ale Ā¾e mne tam doveze. MĂ©
 nadĂjenĂ-, Ā¾e mi snad nepropadne letenka, se zĂ›hy zaĂ•alo mĂ›nit v novĂ½
 horror, kdyĂ¾ jsem pohlĂ©dl na taxametr, na kterĂ©m pĂ™iskakovala libra za
 librou, hnedle jak na benzĂ-novĂ© pumpĂ>. JeĂ›itĂ› jsme nebyli ze stĂ™edu
 LondĂ½na a uĂ¾ tam bylo 10 liber. LĂ-stek na metro stĂjil 3.80. SnaĂ¾il jsem
 se konverzovat nenucenĂ>, ale pĂ™itom jsem v duchu trnul. JĂj, kterĂ½
 pochĂjzĂ-m z nebohatĂ½ch pomĂ›rĂ-, komu babiĂ•ka Ā™iĂ-kĂjvala, Ā¾e taxĂ-kem jezdĂ-
 jen rozmaĂ™ilci a Ā¾e jsou to jen takovĂ© lĂ-Ă•ky na penĂ-ze. JĂj, kterĂ½ jsem
 v Ā¾ivotĂ› jel taxĂ-kem asi tak pĂ›tkrĂjt, kdyĂ¾ uĂ¾ mi Ājlo opravdu skoro o
 Ā¾ivot. A teĂ• koukĂjm, 40 liber a letiĂjĂ› jeĂ›itĂ› mimo dohled. No, zastavilo
 se to na 48 librĂjch. 2160 korun! S tĂ-m jĂj musĂ-m vydrĂ¾et v Praze
 celiĂ•kĂ½ tĂ½den! SpropitnĂ© jsem se dĂ›t neodvĂjĂ¾il, v obavĂ>, Ā¾e budu na
 ministerstvu kĂjrĂjn ze zhĂ-vĂ-Ă™losti a po obdrĂ¾enĂ- Ā°Ă•tu jsem vyrazil
 k dalĂjĂ-mu dobrodruĂ¾stvĂ-.

ĀŒasovĂ›

to nebylo tak straĂjnĂ©, bylo pĂ™i osmĂ©, mĂ›l jsem pocit, Ā¾e Ā•asu je aĂ¾
 nazbyt. Ten pocit mĂ›l ale pĂ™eĂ•el hned v letiĂjtnĂ- hale. Jak byly ulice
 prĂjzdnĂ©, tak v hale to huĂ•elo jak v Ā°le, terminĂjil 1 byl naplnĂ>n hady
 front pĂ™ed Ā™adou odbavovacĂ-ch mĂ-st, kterĂ© vĂ›jak nenesly stopy nĂ›pisĂ-, kam
 Ā¾e se to zrovna odbavuje. Jak se tam vĂ›jichni ti lidĂ© dostali, jsem
 netuĂjil. Zkoumat jsem to ani nezaĂ•al, protoĂ¾e vidina Ā•ekĂjnĂ- v tak
 dlouhatĂjnskĂ© frontĂ› mi opĂ›t orosila Ā•elo potem. Ā el jsem se tedy
 informovat k pultu, za nĂ-mĂ¾ sedĂ›lo nĂ›kolik informĂjtorek a prodavaĂ•ek
 letenek, abych se zeptal, co a jak.

Vybral

jsem si takovou seriĂ³znĂ› vyhlĂ-Ă¾ejĂ-cĂ- dĂjmu, kterĂj vypadala jako
 zkuĂjenost sama a ukĂjzal jsem jĂ- svĂ›j papĂ-r s rozpisem letĂ-, Ā¾e letenka
 byla vystavena elektronicky. Nepochopila a ptala se, kde mĂjm letenku
 papĂ-rovou. Zopakoval jsem, Ā¾e nic jinĂ©ho, neĂ¾ tenhle kus papĂ-ru,
 k dispozici nemĂjm. NevĂ-Ă™iĂ-cnĂ› zakroutila hlavou a Ājla se zeptat. Pak si
 mne naĂjla v poĂ•Ă-taĂ•i. To ji ale neuspokojilo a pravila, Ā¾e jsem mĂ›l
 pĂ™ijĂ-t vĂ•era, Ā¾e nenĂ- jistĂ©, jestli mne vĂ•bec vezmou. To zase nebylo
 jasnĂ© mnĂ>, protoĂ¾e ten papĂ-r obsahoval sprĂjvnĂ© datum, Ā•Ă-slo letu a Ā°daj,

Ā¾e let je konfirmovĂjn. I zachytila ta dĂjma obra, co Ā•el zrovna kolem a
 co mĂ›l v ruce mobil. ChvĂ›li mu nĂ›co vzruĂjenĂ› sdĂ›lovala a on pak nĂ›kam
 zamobiloval a s uspokojenĂ-m pokĂ½val hlavou. Trochu to uspokojilo i tu
 dĂjmu a napsala mi jakousi nĂ›hradnĂ- letenku, s tou aĂ› jdu k brĂjnĂ- Ā•Ă-slo
 20 a tam Ā¾e se uvidĂ-. Ā½e se to snad povede, ale Ā¾e si mĂjm vzĂ-t tĂ› Ā¾ekou
 taĂjku s sebou, Ā¾e to jeĂ›itĂ› nenĂ- jistĂ©. A Ā¾e to ĀŒSA v Praze spletly. Co,
 to jsem nepochopil. Ā½e bych vlastnĂ› mĂ›l jĂ-t na jinĂ½ terminĂjil k pĂ™epĂjĂ¾ce

ĀŒSA a tam se domluvit. NepĂ™iĂjlo mi na um proĂ•, letenka byla
 kontrahovĂjna s BA. I

proĂ•el jsem hraniĂ•nĂ- kontrolou prohodiv nĂ›kolik zdvoĂ™ilostnĂ-ch frĂjzĂ- a
 tudĂ-Ă¾ hladce a pĂ™iĂ•el ke katru dalĂjĂ-mu. Zase Ā•ekĂjnĂ-, zase domlovuvĂjnĂ-.
 UĂ¾ menĂjĂ-. Tam mi vymĂ›nilo pĂ™vodnĂ- letenku provizornĂ- za letenku
 provizornĂ- o nĂ›co mĂ-Ă-. Ta uĂ¾ obsahovala vĂ•tĂjnu bĂ-Ă¾nĂ½ch Ā°dajĂ-, chybĂ›lo

jenom Ā•Ā-slo sedadla. Tak hurĀj po jezdĀ-cĀ-ch kobercĀ-ch k oznaĀenĀmu vĀ½chodu. Tam novĀ© pĀ™ekvapenĀ - jen pĀjr lidĀ- do velikĀ©ho letadla, nikdo u odbavovacĀ-ho pultĀ-ku, aĀ•koliv mĀla bĀ½t za 5 minut āŽbrĀjnaāœ jiĀ¾ uzavĀ™ena. Po

tĀch pĀti minutĀch se pĀ™eci jen dostavili dĀ-stojnĀ- odbavovaĀ•i. Byl jsem u nich prvnĀ-. Ouha. ZpĀjtky k jinĀ©mu katru, kde mi teprve vystavĀ- letenku definitivnĀ-. Tam vĀ-dnĀj dĀjma, aĀ¥ se posadĀ-m, za chvĀ-li to bude. MezitĀ-m se odnĀ>kud pĀ™ihnal obrovskĀ½ dav a utvoĀ™il dlouhatĀjnskou frontu.

PĀ™ipadal jsem si jako na zaĀ•Ājtku filmu Jacqueze Tatihho PrĀjzdniny pana Hulota.

DĀjma

se po chvĀ-li davem prodrala a podĀjvala mi letenku. NeĀ¾ se mi ji podaĀ™ilo uchopit, padl jejĀ- zrak na mou taĀjku, letenkou ucukla, kabelu zvedla a Ā™ekla, Ā¾e je moc tĀ>Ā¾kĀj, Ā¾e musĀ-m pĀ™iplatit. Protestoval jsem, Ā¾e bych ji uĀ¾ dĀjvno dal do podpalubĀ-, ale Ā¾e mi to dĀ™Ā-v nedovolili. PĀ™eci bych se dobrovolnĀ> netahal s takovĀ½m krĀjmem. TakĀ¾e

zase se posadit a Ā•ekat. MezitĀ-m dav vsĀjkla roura pĀ™Ā-chodu k letadlu a jĀj jsem tam zbyl zase sĀjm, jen jeĀjtĀ> s nĀjakou Ā¾enou. Ta mĀla zĀ™ejmĀ> podobnĀ½ problĀ©m, protoĀ¾e po chvĀ-li pĀ™iAjel silnĀ½ muĀ¾, na naĀje zavazadla nalepil adresnĀ- pĀjsky a kamsi je odnesl. My jsme koneĀ•nĀ> obdrĀ¾eli kĀ½Ā¾enĀ© letenky. Do letadla jsem nastoupil jako poslednĀ-. S jiĀ¾

ponĀ>kud podlomenou existenĀ•nĀ- jistotou jsem usedl na jakĀ©si menĀjĀ- sedadlo mezi dvĀ>ma normĀjInĀ-mi, rozkllopil si na tĀ™etiny nasklĀjdanĀ½ stoleĀ•ek a zaĀ•al si Ā•Ā-st povzbudivou story z tlustĀ½ch americkĀ½ch novin, kde se zdravotnĀ- sestra svĀ>Ā™ovala se svĀ½mi dojmy ze zĀjplav v New Orleansu, kde doĀjla voda, elektrika, pomoc nikde, zato se objevily hordy drancujĀ-cĀ-ch ozbrojencĀ- a ostĀ™elovaĀ•i, kteĀ™- pĀjlili ĀjpitĀj neĀjpitĀj. LidĀ© mĀ™eli jako mouchy, sestra je jen staĀ•ila pĀ™ikrĀ½t prostĀ>radlem a Ā™Ā-ci modlitbu a uĀ¾ musela dalĀjĀ-mu umĀ-rajĀ-cĀ-mu zmĀ-rĀ>ovat utrpenĀ- aspoĀ^nĀ> kolika kapkami vody na rty. Byla donucena zastĀ>jvat roli boha a rozhodovat, kdo pĀ™eĀ¾ije a koho musĀ- nechat umĀ™Ā-t. LĀ©kaĀ™i nakonec umĀ-rajĀ-cĀ-m dĀjvali smrtelnĀ© dĀjvky morfinu, aĀ•koliv je to ve stĀjtĀ> zakĀjzĀjno - pokud jím jeĀjtĀ> nĀ>co zbylo, neboĀ¥ ozbrojenci se chutĀ> pĀ™evlĀ©kali do oblekĀ- zdravotnĀ-ho personĀjlu a kradli drogy, kde se dalo.

Kam to ten svĀ>t spĀ>je!

V letadle

se mezitĀ-m ochladilo jak na SibiĀ™i a jĀj byl jen v koĀjili s krĀjtkĀ½m rukĀjvem, jak bylo v tom LondĀ½nĀ> poĀ™id horko. SpolucestujĀ-cĀ- po mĀ© pravici i levici se hrouĀ¾ily do svetrĀ- a ĀjĀj, jĀj mĀl vĀjechno v podpalubĀ-. TĀ>Ājil jsem se na teplĀ© āŽmealāœ, jak rozpis letĀ- sliboval. Meal vĀjak nĀjak ne a ne pĀ™ijĀ-t. Po chvĀ-li pĀ™ijeli se stoleĀ•kem a nabĀ-zeli ā“ nastojte ā“ ledovou vodu, ale mĀli taky Ā•aj a kĀjvu. Za horkĀ½ Ā•aj jsem byl povdĀ>Ä•en. Pak zaĀ•alo vonĀ>t nĀ>co peĀ•enĀ©ho a nĀjm se zaĀ•aly sbĀ-hat sliny. Dostalo se ale jen na piloty a snad nĀ>kohu v business class. Na nĀjs zbyla jen ta vĀ>nĀ>.

JeĀjtĀ>

jednou projeli se stoleĀ•kem s vodou a vodnĀ-mi nĀjpoji a zaĀ•ali jsme klesat. Za co to ti britĀjtĀ- airwayci nedĀjvno stĀjvkovali, ksakru? Psalo se, Ā¾e kvĀli tomu, aby nepropustili vĀ½robce a dodavatele obĀ•erstvenĀ-. Ā½e by teĀ• stĀjvkovali oni? Kde je vĀ½bornĀ© jĀ-dlo, kterĀ© nĀjm nabĀ-zeli pĀ™ed nĀkolika roky pĀ™i cestĀ> z LondĀ½na, kde je Johnny Walker s Ā•ernou nĀjleprou, jĀ-mĀ¾ nĀjs Ā•astovali? PomĀ>ry se konsolidujĀ- smĀ>rem k nule, Ā™Ā-kali kdysi moudĀ™Ā- V+W. TenkrĀjt se li vĀ½roku smĀjli. PĀ™istĀjli

jsme v Ruzyni mĀkece (naĀjtĀ>stĀ- vzhledem k nedĀjvnĀ½m zprĀjvĀ>j o leteckĀ½ch neĀjtĀ>stĀ-ch), jĀj vĀjak s tvrdou rĀ½mou a zklamĀjnĀ-m z toho, Ā¾e uĀ¾ ani v Anglii, proslulĀ© kdysi jako symbol sluĀjnosti a seriĀ¾nosti, se Ā•lovĀ>k spinĀ>nĀ- naslibovanĀ©ho nedoĀ•kĀj. Abych to odreagoval, napsal jsem toto povĀ>dĀjnĀ-. A jeĀjtĀ> na letiĀjtí jsem napsal tyto poznatky do ankety, o kterou Ā¾idajĀ- British Airways od svĀ½ch cestujĀ-cĀ-ch vyplnit. NeboĀ¥ kdo mlĀ•Ā-, souhlasĀ-. JĀj ne!

PĀ™esto pĀ™ese vĀjecko je LondĀ½n krĀjsnĀ© a pĀ™Ā-jemnĀ© mĀsto,

plnĀ© Ā¾ivota a mimoĀ™Ājdňā½ch novÃ½ch staveb!

JIÅ~Ã•